

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ЗАШТИТНИК ГРАЂАНА
281-44/17
Београд

Заштитник грађана
Zaštitnik građana

BEOGRADSKI CENTAR
ZA LJUDSKA PRAVA

дел. бр. 22159 датум: 06. 06. 2017. г

НАЦИОНАЛНИ МЕХАНИЗАМ ЗА ПРЕВЕНЦИЈУ ТОРТУРЕ

**ПРАЋЕЊЕ ПОСТУПАЊА НАДЛЕЖНИХ ОРГАНА ПРЕМА МИГРАНТИМА И
ТРАЖИОЦИМА АЗИЛА У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ**

Извештај о посети Прихватном центру у Кикинди

Београд, мај 2017. године

МАНДАТ НАЦИОНАЛНОГ МЕХАНИЗМА ЗА ПРЕВЕНЦИЈУ ТОРТУРЕ

Законом о ратификацији Опционог протокола уз Конвенцију против тортуре и других сурових, нељудских или понижавајућих казни или поступака¹ прописано је да Национални механизам за превенцију тортуре (у даљем тексту: НПМ) обавља посете установама у којима се налазе или се могу налазити лица лишена слободе, у циљу одвраћања државних органа и службених лица од било каквог облика мучења или било ког другог облика злостављања, као и ради усмеравања државних органа ка стварању смештајних и осталих животних услова у установама у којима се смештају лица лишена слободе у складу са важећим прописима и стандардима.

НПМ има право: на несметан, ненајављен и свакодобан приступ свим установама и свим просторијама у којима се налазе или се могу налазити лица лишена слободе; да насамом разговара са тим лицима и са службеним лицима, која су обавезна да сарађују тим поводом, као и са свим осталим лицима која могу имати информације значајне за поступање према лицима лишеним слободе; на приступ свој документацији која се односи на та лица; да надлежним органима даје препоруке у циљу побољшања начина поступања према лицима лишеним слободе и унапређења услова у којима се она задржавају или затварају.

У члану 2а Закона одређено је да Заштитник грађана обавља послове НПМ и да у обављању тих послова сарађује са омбудсменима аутономних покрајина и удружењима чијим је статутом предвиђени циљ удруживања унапређење и заштита људских права и слобода, у складу са законом.

У институцији Заштитника грађана формирана је посебна организациона јединица "Секретаријат Националног механизма за превенцију тортуре", која обавља стручне послове НПМ, чији је мандат одређен чланом 4. Опционог протокола за превенцију тортуре. Секретаријатом руководи секретар НПМ у складу са смерницама заменика Заштитника грађана, задуженог за заштиту права лица лишених слободе.

Заштитник грађана и Покрајински омбудсман АП Војводине су потписали Меморандум о сарадњи у обављању послова НПМ,² којим је предвиђено је да ће Покрајински омбудсман активно учествовати у посетама мониторинг тима НПМ установама у којима су смештена лица лишена слободе, а које се налазе на територији АП Војводине.

На основу спроведеног поступка по јавном позиву,³ Заштитник грађана је изабрао удружења са којима ће остваривати сарадњу у обављању послова НПМ, и то: Београдски центар за људска права, Виктимолошко друштво Србије, Група 484, Иницијатива за права особа са менталним инвалидитетом (MDRI-S), Комитет правника за људска права (YUCOM), Међународна мрежа помоћи (IAN), Одбор за људска права – Ваљево, Хелсиншки одбор за људска права у Србији и Центар за људска права – Ниш.

По обављеним посетама, НПМ сачињава извештаје које доставља посећеним установама. Након тога, НПМ одржава стални дијалог са посећеном установом, као и органом у чијем је саставу та установа, у циљу отклањања утврђених недостатака који могу довести до појаве тортуре, нељудског или понижавајућег поступања.

¹ "Сл. лист СЦГ – Међународни уговори", бр. 16/05 и 2/06 и "Сл. гласник РС – Међународни уговори", бр. 7/11.

² Потписан 12. децембра 2011. год.

³ Објављен 29. јануара 2016. год. у "Сл. гласнику РС".

ОСНОВНИ ПОДАЦИ О ПОСЕТИ

ПОСЕЂЕНА УСТАНОВА	Прихватни центар у Кикинди
ЦИЉ ПОСЕТЕ	Праћење поступања надлежних органа према мигрантима и тражиоцима азила
ПОСЕТУ ОБАВИО	Заштитник грађана, у сарадњи са Београдским центром за људска права
ДАТУМ ПОСЕТЕ	19. мај 2017. године
НАЈАВА ПОСЕТЕ	Посета је претходно најављена
ТИМ ЗА ПОСЕТУ	<p>Вођа тима: Марко Анојчић, <i>Стручна служба Заштитника грађана/НПМ</i></p> <p>Чланови тима: Јелена Самарџић, <i>Стручна служба Заштитника грађана/НПМ</i> Милица Зарин, <i>Стручна служба Заштитника грађана/Одељење за права детета</i> Милена Васић, <i>Београдски центар за људска права</i></p> <p>Преводиоци: Милена Роаји, <i>фарси језик</i> Радуан Мансоури, <i>арапски језик</i></p>

САРАДЊА СЛУЖБЕНИХ ЛИЦА СА ТИМОМ НПМ

Службеници ангажовани у Прихватном центру у Кикинди су остварили пуну сарадњу са тимом НПМ, омогућивши му да несметано обави свој мандат. Службеници су пружили све тражене информације и омогућили приступ просторијама и инсталацијама, несметан увид у тражену документацију и ненадзиране разговоре са мигрантима по избору чланова тима.

ТОК ПОСЕТЕ

Након представљања мандата и чланова тима НПМ руководству Прихватног центра, тим НПМ је, подељен у неколико група, обавио разговоре са службеницима који су овде ангажовани и са мигрантима, остварио увид у релевантну документацију и обишао просторије за смештај. Нарочито је праћено поступање надлежних органа према малолетницима. Напослетку, на завршном разговору са руководством су изнети главни утисци о посети и налази чланова тима о стању у Прихватном центру и поштовању права миграната.

1. ОПШТЕ ИНФОРМАЦИЈЕ

Прихватни центар у Кикинди се налази у згради некадашњег пољопривредног предузећа "29. новембар", 10 километара од Кикинде, на путу ка Банатској Тополи. Објекат је средствима хуманитарних организација наменски адаптиран за прихват и збрињавање миграната. Центром руководи Комесаријат за избеглице и миграције (у даљем тексту: Комесаријат).

Први мигранти су примљени 05. априла 2017. године, а на

дан посете овде их је било 273. Њих 98 су изразили намере да траже азил у Србији и упућени су у овај Центар или су премештени из других центара за збрињавање миграната, а остали су ургентно збринуте измештањем из неформалних места окупљања. Капацитет Центра је 490 места.

Из Авганистана је пореклом 163 миграната, а из Ирака 42 миграната, из Сирије њих 30, из Пакистана 18, из Ирана 15, из Палестине и Кубе по 2 и из Бангладеша 1. Пунолетно је 125 миграната (83 мушкараца и 42 жене), а малолетно 148. У Центру се налазе 2 жене које су се недавно породиле и 1 која би ускоро требало. Једно дете, које путује са породицом, болује од аутизма.

Мигранти углавном чекају могућност да наставе свој пут преко Мађарске до развијених земаља Европе. Од представника присутних организација је добијена информација да мађарске власти тренутно дозвољавају да у земљу преко оба за то предвиђена гранична прелаза (Хоргош и Келебија) дневно уђе укупно 10 миграната и то само радним данима. До сада је 57 миграната из овог Центра стигло на ред и отишло у Мађарску.

У Центру у седмодневним сменама ради укупно 4 службеника Комесаријата (2 мушкараца и 2 жене), који за то време спавају у Центру, као и по 3 особе у смени које су ангажоване из локалне средине и које су свакодневно ту.

Полицијски службеници Полицијске управе у Кикинди 3 пута дневно обилазе Центар. Упркос томе што је 98 миграната изразило намеру да тражи азил у Србији, службеници Канцеларије за азил до сада нису долазили нити је Министарство унутрашњих послова обавило такозвано профилисање миграната, што је пракса која је примењена у другим прихватним центрима. Тиму НПМ је показана и једна канцеларија која се тренутно не користи и која је намењена за обављање интервјуа са мигрантима.

1.

ПРЕПОРУКА

Канцеларија за азил ће према мигрантима којима су издате потврде о израженим намерама да траже азил у Републици Србији и који се налазе у Прихватном центру у Кикинди предузети радње прописане Законом о азилу.⁴

Центар 2 пута недељно посећују представници Међународне организације за миграције (*ИОМ*), који сходно потребама превозе мигранте и разговарају са њима о заинтересованости за повратак у земље порекла. Према наводима представника *ИОМ*, у овом Центру није било миграната заинтересованих за повратак. Поред њих, присутне су и невладине организације које су укључене у збрињавање миграната, као и медицинско особље.

2. СМЕШТАЈ МИГРАНАТА

У тренутку посете радови на оспособљавању објекта су углавном били завршени, а од планираног остало је још да се заврши расвета у појединим просторијама, игралиште, спортски терени, трпезарија и ограда. Такође, планирано је да се један шатор оспособи за радионице, а један за молитве.

Мигранти су смештени у зграду и у шаторе у дворишту. У згради има места за 240 особа, а у шаторима за 250. Породице се налазе у згради и распоређене су то тако што су породице са фарси говорног подручја смештене на спрату, а оне са арапског говорног подручја у приземљу зграде. Центар располаже са 10 шатора и сваки је капацитета за 25 особа. По шаторима су измешани у односу на земље порекла, осим што су у једном шатору смештени Курди.

Прихватни центар располаже колицима за особе са инвалидитетом и има једну рампу за прилаз колицима у централном ходнику. Посебно намењене собе за смештај особа са инвалидитетом нити купатила прилагођеног њиховим потребама нема. У Центру

⁴ "Сл. гласник РС", бр. 109/07.

тренутно нема особа којима су за кретање неопходна колица нити којима би био потребне посебно адаптиране просторије за смештај.

Собе у згради су вишекреветне (од једног до дванаест кревета на спрат). У већем броју соба осим кревета не постоји ништа од намештаја, док у мањем броју постоје ормани за одлагање личних ствари. У Центру не постоји дневни боравак ни могућност да мигранти прате телевизијски програм нити да приступе интернету. Невладине организације за мигранте организују обуку о пружању прве помоћи.

Запослени које је Комесаријат ангажовао из локалне средине су задужени за одржавање и хигијену објекта. Мигранти имају обавезу да чисте просторије у којима бораве, око чега према наводима није било проблема, чак су у згради сами направили распоред соба које ће бити задужене за чишћење целог спрата. Средства за одржавање хигијене просторија обезбеђују хуманитарне организације. Ипак, хигијена није на задовољавајућем нивоу у свим просторијама. Имајући у виду велики број лица смештених у Центру, упркос свему отежано је одржавање хигијене.

У згради су тоалети одвојени за мигранте и мигранткиње. Ових тоалета има довољно и у задовољавајућем су стању. За мигранте из шатора су предвиђена 2 монтажна тоалета (у једном се налази 6 туш кабина и неколико лавабоа, а у другом 6 нужника и 3 лавабоа), који су запуштени, прљави и нема их довољно за све потребе миграната којима су намењени. У тренутку посете, водоводна цев тоалета са туш кабинама је била сломљена, па он није био у употреби, а за мигранте ће се до поправке омогућити коришћење туша који је иначе намењен за оне који су у изолацији. Мигранти смештени у шаторима са којима су обављени разговори су се жалили на константан недостатак топле воде. Поред тога, постоји проблем са отпадним водама, јер Центар није

прикачен на канализациони систем. Користи се септичка јама, која нема довољан капацитет за пријем отпадних вода, па често из ње прелива, што је био случај и приликом посете. Према наводима службеника који су овде ангажовани, комунално предузеће из Кикинде има малу цистерну за прањње јама и већ отежано опслужује потребе локалног становништва. Комесаријат је упознат са овим проблемом и очекује се да ће у наредном периоду он бити решен тако што ће једна хуманитарна организација изградити веће јама. Имајући у виду потенцијалну опасност по здравље миграната и локалних мештана ако се овај проблем убрзо не реши, посебно ако се узме у обзир да ће температуре ваздуха у наредном периоду расти, **НПМ ургира код Комесаријата да без одлагања предузме мере у циљу што скоријег решавања овог проблема.**

2.

ПРЕПОРУКА

Комесаријат за избеглице и миграције ће предузети потребне мере да се за мигранте који су смештени у шаторима у дворишту Прихватног центра у Кикинди обезбеде адекватни тоалети и услови за одржавање хигијене.

Комесаријат за избеглице и миграције ће без одлагања предузети потребне мере за решавање проблема отпадних вода у Прихватном центру у Кикинди.

Они који су дошли из других прихватних центара су тамо добили потврде да су пре напуштања центра имали лекарске прегледе, док су мигранти који се први пут смештају у институције система имали лекарски преглед по пријему у овај Центар, након чега су се окупали и, по потреби, добили нову одећу. До првог лекарског прегледа новопридошли мигранти су одвојени од остатка популације, због опасности од заразних болести.

Сви су евидентирани у униформним табелама које се воде у свим прихватним центрима, у које се од личних података уписују: име и презиме, пол, узраст (да ли је малолетан или пунолетан), земља порекла, датум рођења и међусобни породични односи. Извештаји о бројном стању и структури се достављају Комесаријату на дневном нивоу, а информације се шаљу и Министарству унутрашњих послова и Војсци Србије. Комесаријату се достављају и недељни и месечни извештаји о стању и догађајима у Центру.

Изласци из Центра су слободни и не евидентирају се. Свако вече зграда Центра се закључава у 21 час, а око 21:30 службеници проверавају све смештајне капацитете ради утврђивања да ли неко недостаје. До сада је 5-6 самаца самоиницијативно напустило Центар. Мигранти су добили идентификационе картице које су се у протеклом периоду делиле и у другим прихватним центрима.

3. ЗБРИЊАВАЊЕ МИГРАНАТА

Ствари неопходне за збрињавање миграната Центар је добио из вишкова других прихватних центара. Са хуманитарним организацијама је успостављена стална комуникација око потреба Центра у овом погледу. Уочено је да постоји недостатак ствари за мигранте који су ургентно примљени у протеклом периоду. Највише је изражен недостатак гардеробе, постељине и прекривача. Гардеробу су хуманитарне

организације делиле 2 недеље пре посете, па се према најавама сада чека да значајнија количина нове буде потребна, како не би долазили за појединачне случајеве.

Личне ствари мигранти перу ручно и периодично су им дељена средства за одржавање личне хигијене и хигијене ствари. Ускоро би требало да се обезбеде машине за прање веша, којима ће се прати постељина и крупније ствари. До тада ће ове ствари стајати запаковане у џаковима, а договара се могућност да се једном недељно, преко једне хуманитарне организације, односе на прање у Кикинду.

Исхрану, 3 obroka дневно, обезбеђују хуманитарне организације из ресторана у Кикинди. Такође, обезбеђује се и посебна храна за малу децу. Вода из водовода није за пиће, па се обезбеђује флаширана вода. Уколико је мигрантима неопходна топла вода могу је добити од службеника Комесаријата који је кувају у апарату у ходнику зграде. Трпезарија се сада налази у једном од шатора и састоји се од клупа и столова, а у плану је да се средствима хуманитарних организација у трпезарију адаптира једна оближња зграда, након чега би

се овај шатор оспособио за смештај миграната. Јеловник се сачињава на недељном нивоу и храна је прилагођена верским потребама и уверењима миграната. Обавештење о времену поделе obroka истакнуто је на огласној табли Центра и улазним вратима шатора трпезарије. Многи мигранти су се пожалили на недовољну количину и неразноврсност obroka, као и недостатак адекватних додатака за децу. Посебан проблем им представља што је најближа продавница неколико километара далеко, што им отежава набавку намирница, јер до тамо не постоји јавни превоз. Према наводима службеника, отварање продавнице у Центру је отежано због правила о регистрацији фискалне касе и других пореских обавеза. Мигрантима није дозвољено да сами додатно припремају obroke у дворишту Центра због строгих правила о ложењу ватре, као и житних поља која се налазе око Центра. Јеловник је доступан на српском и енглеском језику.

С обзиром да ускоро започиње рамазански пост, службеници су започели са утврђивањем ко ће од миграната поштовати пост и које су им потребе. Мигранти су члановима тима НПМ исказали забринутост у погледу могућности за поштовање правила рамазана, поготово имајући у виду да не могу сами да спремају храну.

Комуникација са мигрантима се одвија углавном помоћу енглеског језика, који зна већина или макар један у групи миграната са којом путују. С обзиром да мигранти већ неколико месеци, неки и годину дана, бораве у Србији, проблем комуникације са њима је мање изражен у односу на раније. Један од службеника Комесаријата говори арапски језик.

НПМ је уочио да су у Центру истакнута исцрпна обавештења о режиму дневних активности, правилима понашања и другим стварима релевантним за мигранте и њихов боравак у Центру. У главном ходнику се налази кутија у коју мигранти могу убацити притужбе на рад службеника ангажованих у Центру. Према наводима, приступ садржини кутије имају само вође смена. На огласној табли је истакнуто обавештење о могућности и процедури притуживања. Такође, уочено је

да је истакнуто и обавештење о кривичном делу напад на службено лице у вршењу службене дужности,⁵ због инцидента који се догодио у Прихватном центру у Обреновцу када је мигрант физички напао службеника Комесаријата.

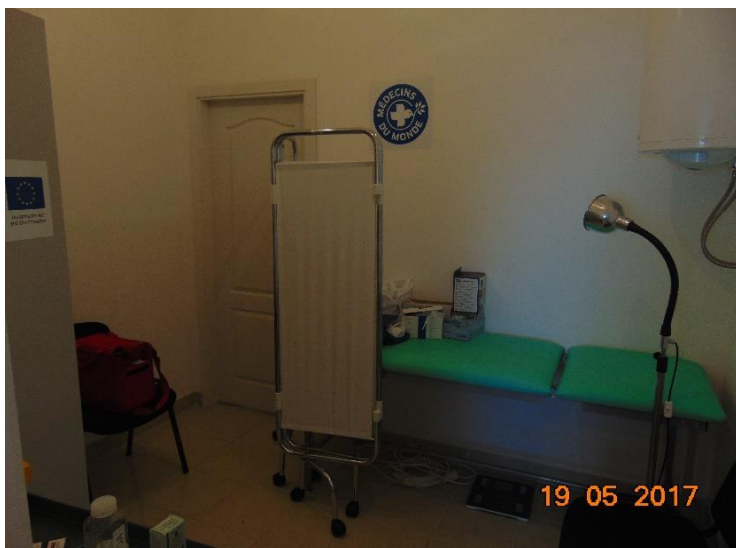
Повремено се дешавају сукоби међу мигрантима, који су, према наводима службеника, најчешће узроковани међунационалним нетрпељивостима и у којима нема тежих последица. Дан пре посете је дошло до физичког обрачуна између 2 групе младића у реду за храну, када је морала да интервенише полиција. Мигрантима је забрањено да у Центру примају посетиоце зато опасности да кријумчари дођу да врбују жртве. Са локалним становништвом нема проблема, често превезу мигранте колима до оближњих насиља и желе да помогну.

Један пунолетни мигрант из Палестине који је недавно примљен у Центар је у сукобу у Прихватном центру у Шиду, у којем је претходно био смештен, убоден ножем у ногу. Он путује са братом, већ годину дана је у Србији и неколико пута је покушао да настави пут ка Немачкој, где им се налази остатак породице. Због револтираности ситуацијом у којој се налази учестало се самоповређује секући се по руци, а за кратко време колико борави у овом Центру већ се сукобио са једном групом младића. Овде му медицинско особље третира ране од убода ножем и самоповређивања. Према његовим наводима до смештања у овај Центар је примао терапију за психичке проблеме, али не поседује лекарски извештај о томе. **НПМ је лекару и службеницима Комесаријата указао на овог мигранта и предложио да размотре хитно упућивање на преглед психијатру, односно да са опрезом и повећаном пажњом прате његово понашање и прилагођавање.**

У Центру се догодио случај насиља у породици која је пореклом из Ирана, када је према наводима супруг физички напао трудну супругу. Тада су позвани полиција и Служба хитне помоћи. Лекари су констатовали да нема повреда, полицијски службеници су саставили записник и након тога се према сазнањима службеника Комесаријата ништа није догодило.

⁵ Чл. 323. Кривичног законика ("Сл. гласник РС", бр. 85/05, 88/05 - испр., 107/05 - испр., 72/09, 111/09, 121/12, 104/13, 108/14 и 94/16).

3.1. Здравствена заштita

Центар располаже са ординацијом и једном просторијом за обављање прегледа, у којој се налази и орман за одлагање лекова. Лекар и медицинска техничарка који су ангажовани од стране хуманитарне организације су у Центру понедељком, средом и петком од 10:00 до 14:30 часова. Они имају једно возило и возача, што су користили за превоз миграната до локалних здравствених центара. У плану је обезбеђивање сталног присуства медицинског особља,

ангажовањем 6 лекара и једног техничара из Дома здравља у Кикинди. Такође, договорено је да патронажне сестре од јуна обилазе труднице и породилје, а у плану је и ангажовање психолога.

Мигранти се сами пријављују за преглед тако што дођу до ординације и затраже пријем. У случају гужве, добијају бројеве. Комуникација се обавља на енглеском језику. Према наводима миграната и лекара, прегледима не присуствује немедицинско особље.

Први преглед се обавља првом приликом по пријему и мигранти се скидају до појаса. С обзиром да је лекар овде 3 пута недељно, до прегледа су новопридошли мигранти смештени у посебном шатору. Приликом првог прегледа утврђује се постојање заразних болести, које се потом по потреби третирају. Осим мигранта из Палестине, до сада нису уочене повреде на другим мигрантима. Телесне ваши су се спорадично појављивале и третиране су.

Амбуланта има основну медицинску опрему и довољну количину лекова. Лекари на недељном нивоу шаљу извештаје организацији која их је ангажовала о потрошњи и потреби за лековима и средствима. Лекове дели медицинско особље, у количини коју процене да је у конкретном случају потребна. Лекови за хроничне болеснике се дају службеницима Комесаријата како би у случају потребе, ван радног времена медицинског особља, дали оболелом мигранту. Обезбеђени су лекови који су потребни дечаку који је оболео од аутизма. **НПМ очекује да ће се са праксом да терапију дели немедицинско особље престати након ангажовања додатног медицинског особља и обезбеђивања њиховог свакодневног присуства.**

Лекар води протокол прегледа, а сваки мигрант добија евиденциони картон, који држи код себе, у који лекар уписује предузете мере лечења.

Специјалистички прегледи се обављају у локалним здравственим центрима, пре свега у Општој болници у Кикинди. У одсуству медицинског особља позива се Служба хитне помоћи, а службеницима Комесаријата се скреће пажња на потребе појединих миграната. Болница има лекаре гинекологе, педијатре и стоматологе. Труднице су

вођене на гинеколошке прегледе, а за децу је организована вакцинација. Дешава се да мигранткиње одбију преглед код гинеколога, без обзира на пол лекара.

3.2. Малолетни мигранти

У Центру има 108 дечака и 40 девојчица. Две бебе које су недавно рођене у Кикинди су уписане у матичну књигу. За једну бебу која је са мајком дошла из Прихватног центра у Адашевцима ће се тражити упис. Укупно је 5 деце старости до 6 месеци. Запослени наводе да је планирано да две породиље буду смештене у одвојену просторију, како би добиле адекватну негу и медицинску помоћ и што је могуће боље услове боравка.

Од укупног броја малолетника, 44 дечака је без пратње и они су смештени у 2 шатора. Њима нису постављени старатељи. О присуству малолетника без пратње Прихватни центар је обавестио Центар за социјални рад у Кикинди, али није дошло до предузимања законом прописаних радњи од стране овог органа нити је ико од стручних радника обишао мигранте и извршио процену њиховог стања и потреба. Званичан одговор Центар није добио, а службеници Комесаријата су током разговора са представницима Центра за социјални рад добили информацију да због недостатка стручних кадрова нису у могућности да испоштују предвиђене процедуре, да ће реаговати само на позив полиције и да се за све што је потребно Комесаријат прво обрати полицији. Овакав став Центра за социјални рад НПМ сматра неприхватљивим. Осим што је потребно и законска је обавеза пружити старатељску заштиту малолетницима без пратње, у Центру је више од половине популације малолетно, а више од две трећине су жене и деца, који су посебно рањива категорија миграната којима је потребно пружити заштиту.

3.

ПРЕПОРУКА

Центар за социјални рад у Кикинди ће према малолетним мигрантима без пратње који се налазе у Прихватном центру у Кикинди предузети радње прописане Породичним законом.⁶

Центар за социјални рад у Кикинди ће, у циљу заштите малолетних и других рањивих група миграната, обезбедити редовно присуство својих стручних радника у Прихватном центру у Кикинди.

Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања ће Центру за социјални рад у Кикинди обезбедити потребне услове за предузимање радњи према мигрантима смештеним у Прихватном центру у Кикинди.

Сви малолетници без пратње са којима су чланови тима разговарали су навели да су самоиницијативно напустили своју земљу порекла, да су им крајњи циљ развијене земље Европе и да нико нема намеру да остане у Србији.

У оквиру Центра постоји Кутак за децу, просторија је чиста, уредна, са новим намештајем и садржајима прилагођеним деци. Из просторије може да се изађе директно у двориште, где се деца играју када временске прилике то дозвољавају. Представници невладиних организација одржавају радионице различитог забавно-едукативног карактера које су деца прихватила и учествују у њима.

⁶ "Сл. гласник РС", бр. 18/05, 72/11 - др. закон и 6/15.

4. РАЗГОВОРИ СА МИГРАНТИМА

Током посете Центру обављени су разговори са већим бројем миграната који су износили примедбе углавном на недостатак гардеробе и обуће, млека за бебе, храну и терапију. Изражена је и забринутост за могућност поштовања исламских верских обичаја током рамазанског поста. Такође, недостатак интернета им онемогућава комуникацију са породицама.

Две породице и око десетак миграната самаца се пожалило НПМ тиму да нису желели да дођу у Центар. Породице, претходно смештене у Центру за азил у Боговађи, истакле су да им је тамо речено да морају да пређу у Прихватни центар у Кикинди, јер у Боговађи више неће добијати храну. Самци нису били смештени у институције система пре доласка у овај Центар и тврдили су да им је речено да ће, уколико се не склоне са улица у Београду и прихвате смештај у овом Центру, бити пребачени у Прихватни центар у Прешеву.